

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קצ"ב ע"א

פרשת כי תשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כָּלֵהוּ וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר בָּהוּ פְּסוּלַת כָּלֵל.

תרגום לעברית

ואַהֲרֹן הִתְכַּוֵּן לְטוֹב, אֲלֹא שֶׁהָיוּ רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁהִשְׁתַּתְּפוּ עִמָּהֶם בְּלֵב. וּמִשּׁוּם כֵּן, כְּשֶׁבָא מֹשֶׁה, הִצְטַרֵּךְ לְבַרֵּר וּלְלַבֵּן אֶת הָעַם הַקָּדוֹשׁ מֵאוֹתוֹ חֲטָא, וְהִשְׁקָה אוֹתָם הַשְׁקָה, עַד שֶׁכָּלֶם נִבְרְרוּ וְלֹא נִשְׁאַרָה בָּהֶם פְּסוּלַת כָּלֵל.

טקסט הזוהר

אָמַר לוֹן אַהֲרֹן, (שְׁמוֹת לֵב) פָּרְקוּ נְזִמֵּי הַזָּהָב, וְכִי לֹא הָיָה לוֹן דִּהְבָּא אַחֲרָא. אֲלֹא אָמַר אַהֲרֹן, בְּעוֹד דָּאִית לוֹן קִטְטָה בְּכַנִּיָּיהוּ וּבְנִשְׁיֵיהוּ, יִתְעַכְּבוּן, וּבִין כֵּן יֵיטִי מֹשֶׁה. תָּא חֲזִי, תַּנְיִנֵין קָשִׁים גָּרִים לְיִשְׂרָאֵל כְּסַפְּחַת בְּבֶשֶׂר הַחִי, כָּל שְׂכַן אֵלֵינוּ, דְּלֹא הָווּ גָּרִים כְּדָקָא יָאוֹת. אֵינוֹן מָה עָבְדוּ. וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעַם אֶת נְזִמֵּי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאַזְנֵיהֶם. כְּמָה אֶלְפֵי וּרְבֻון הָווּ מִנְזִמֵּיהוֹן תַּמָּן.

אמר להם אהרן, פִּרְקוּ נִזְמֵי הַזֶּהָב. וְכִי לֹא הָיָה לָהֶם זֶהָב אַחֵר? אֲלֹא אָמַר אַהֲרֹן, בְּעוֹד שֵׁשׁ לָהֶם קִטְטָה עִם בְּנֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם, יִתְעַכְּבוּ, וּבֵין כֹּף יָבֹא מִשָּׁה. בֹּא וּרְאֵה, שְׁגִינוּ קָשִׁים גָּרִים לְיִשְׂרָאֵל כִּסְפַּחַת בִּבְשָׁר הַחַי, כָּל שָׁכֵן אֵלֶּה שְׁלֹא הָיוּ גָרִים כְּרָאוּי. מַה הֵם עֲשׂוּ? וַיִּתְּפֹרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאַזְנוֹתָם. כִּמָּה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת הָיוּ מִנְזָמֵיהֶם שָׁם.

טקסט הזוהר

מַה כְּתִיב, וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצֵּר אוֹתוֹ בַּחֶרֶט וְגו'. אַהֲרֹן לֹא אֶסְתַּמֵּר, מֵאֵינֹן תִּרְיִן חֲכִימִין, דִּהְיוּ בְרִישֵׁיהוֹן דִּהְהוּא עָרַב רַב. חַד מְנִיֵּיהוּ הָיָה קָמִיָּה, וְאַחֲרָא הָיָה עֶבֶד בַּחֲרָשׁוּי. כִּינֹן דִּתְרוּוֹיֵיהוּ אֲתִיעֵצוּ כַּחֲדָא, נִטְלוּ הֵהִיא דִּהֶבָא, (חַד) תִּרְיִן שְׁלִישִׁי בִידָא דַּחַד, וּשְׁלִישׁ בִּידָא דְאַחֲרָא. בְּגִין דִּהֲכִי אֲצִטְרִיךְ בִּהְהוּא זִינָא דַּחֲרָשָׁא.

תרגום לעברית

מַה כְּתוּב? וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצֵּר אוֹתוֹ בַּחֶרֶט וְגו'. אַהֲרֹן לֹא נִשְׁמַר מֵאוֹתָם שְׁנֵי חֲכָמִים שְׁהָיוּ בְּרִאשֵׁיהֶם שֶׁל אוֹתוֹ עָרַב רַב, אֶחָד מֵהֶם הָיָה לְפָנָיו, וְהָאֲחֵר הָיָה עוֹשֶׂה בְּכַשְׁפִּים. כִּינֹן שְׁשֻׁנֵיהֶם הִתְעֵצוּ כְּאַחַד, לִקְחוּ אֶת אוֹתוֹ זֶהָב, (אֶחָד) שְׁנֵי שְׁלִישׁ בִּידָא אַחַת, וּשְׁלִישׁ בִּידָא הָאֲחֵרָת. מִשּׁוּם שֶׁכָּךְ צָרִיךְ בְּאוֹתוֹ מִין שֶׁל כְּשׁוּף.

טקסט הזוהר

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר אִי חֲסִידָא קִדִּישָׁא, אַהֲרֹן מְשִׁיחָא דְאַלְהָא רַבָּא, בַּחֲסִידוּתָהּ נִפְלוּ כִּמָּה מַעֲמָא קִדִּישָׁא. וְאַנְתָּ לֹא הָיִית יָדַע לְאַסְתַּמְרָא. מַהוּ עֶבְדוּ. כַּד מָטוּ שִׁית שְׁעֵתִין, וַיּוֹמַר הָיָה בְּמִתְקָלָא, נִטְלוּ הֵהוּא דִּהֶבָא דְפָרִיקוּ מֵאוֹדְגִיָּהוֹן. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּמֵאֵן דְּאַצְטְרִיךְ לְמַעַבְדַּ חֲרָשָׁא, לֹא בְּעִי לְמִיחָס עֵינָיו עַל מְמוֹנָא. וְאֵינֹן אָמַרִי, שְׁעֵתָא קִיָּמָא

לֹא, אִי אֲנִי לֹא מַעֲכִיבִין. לֹא שְׁעֵתָא לְמִיחָס עַל דְּהָבָא, מִיַּד וַיִּתְּפֶרְקוּ כָּל הָעָם. מֵאִי וַיִּתְּפֶרְקוּ. כִּמָּה דָּאֵת אָמַר (מַלְכִּים א יט) מְפָרַק הָרִים וּמַשְׁבֵּר סְלָעִים, דְּחִבִּילוּ וְתִבְרוּ אוּדְנִיָּהוּ. בְּכָה כְּמִלְקִדְמִין וְאָמַר אִי עֲמָא קִדִּישָׁא אִי עֲמָא קִדִּישָׁא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, אִי חֲסִיד קָדוֹשׁ, אֶהְרֹן מְשֻׁחַ שֶׁל הָאֵל הַגָּדוֹל, בְּחִסְדוֹתָהּ נִפְלוּ כִּמָּה מֵהָעָם הַקָּדוֹשׁ, וְאֵתָה לֹא הָיִיתָ יוֹדֵעַ לְהַשְׁמִיר. מָה עָשׂוּ? כִּשְׁהֲגִיעוּ שֵׁשׁ שָׁעוֹת וְהַיּוֹם הָיָה בְּמַשְׁקַל, לְקַחוּ אֶת אוֹתוֹ זֶהב שֶׁפָּרְקוּ מֵאֲזִנֵּיהֶם. מָה הִטְעַם? מְשֻׁחַ שְׁמִי שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת כְּשׁוּף, לֹא מִתְבַּקֵּשׁ לְחוּס עֵינָיו עַל מָמוֹן. וְהֵם אוֹמְרִים, הַשָּׁעָה עוֹמֶדֶת לָנוּ, אִם אֵינָנוּ מַעֲכִבִּים. זֶה אֵינָה שָׁעָה לְחוּס עַל הַזֶּהב. מִיַּד - וַיִּתְּפֶרְקוּ כָּל הָעָם. מָה זֶה וַיִּתְּפֶרְקוּ? כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מַלְכִּים א יט) מְפָרַק הָרִים וּמַשְׁבֵּר סְלָעִים, שֶׁהִשְׁחִיתוּ וְשִׁבְרוּ אֶת אֲזִנֵּיהֶם. בְּכָה כְּמִקְדָּם וְאָמַר, אִי עַם קָדוֹשׁ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזהור

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּבִכְיָה, וְאָמַר, (שְׁמוֹת כ"א) וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְגו'. הָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא, אֲזִין דְּשָׁמַע בְּסִינִי, (וִיקְרָא כ"ה) כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים וְגו'. וְאִיהוּ פָּרִיק עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם מֵעֲלִיָּה, וְזָבִין גְּרָמִיָּה לְאַחַר, תִּרְצַע. וְאֲלִין חֲיִיבָא רְשִׁיעִין, גּוֹבְרִין בִּישִׁין, בְּתִיאובְתָּא דְלֵהוֹן לְמַהְדֵּר לְסִרְחַנְיָהוּ, לֹא בָּעוּ מִנְּשִׁיחוֹן וּבְנִיחוֹן אֱלָא חִבִּילוּ אוֹרְחֵיָּהוּ (ס' א' אוּדְנִיָּהוּ) וְאִתְּפֶרְקוּ מֵעוֹל שְׁמִיָּא דְּפָקִיד לְהוּ מִלְּשָׁה, וְתִבְרוּ אוּדְנִיָּהוּ, דְּלִית לֹון חוּלְקָא בְּשָׁמָא קִדִּישָׁא, וְעֲמָא קִדִּישָׁא.

תרגום לעברית

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּבִכְיָה וְאָמַר, (שְׁמוֹת כ"א) וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְגו'. הֵרִי פִּרְשׁוּהָ הַחֲבֵרִים, הָאֲזִין שֶׁשָּׁמְעָה בְּסִינִי (וִיקְרָא כ"ה) כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים וְגו', וְהוּא פָּרַק עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם מֵעֲלָיו וּמָכַר עֲצָמוֹ לְאַחַר - תִּרְצַע. וְאֵלּוּ הַרְשָׁעִים הַחֲיִבִּים, אֲנָשִׁים רָעִים,

בְּתִשּׁוּקָתָם לַחֲזֹר לְסֶרְחוֹנָם לֹא רָצוּ מִנְשִׁיָּהֶם וּבְנִיָּהֶם אֲלֵא הִשְׁחַתְּתָה דְרָכָם (אֲזַנִּיָּהֶם),
וְהִתְפָּרְקוּ מֵעַל שֶׁל שָׁמַיִם שָׁצוּהָ אוֹתָם מִשֶּׁה וְשָׁכְרוּ אֲזַנִּיָּהֶם, שָׁאִין לָהֶם חֵלֶק בַּשָּׁם
הַקָּדוֹשׁ וְהָעֵם הַקָּדוֹשׁ.

טקסט הזוהר

מָה עָבְדוּ. פְּלִיגוּ תַרְוִוִּיָּהוּ הֵהוּא דְהֶבֶא, חַד נָטִיל תַרְיִין שְׁלִישִׁין, וְחַד שְׁלִישִׁי. קָמוּ לְקַבֵּל
שְׁמֵשָׁא, בְּשִׁית שְׁעֵתִין. עָבְדוּ חֲרָשִׁיָּהוּ, וּבִלְטוּ בְּלִטְיָהוּן בְּחֲרָשָׁא דְפּוּמָא. כִּינּוֹן דְּמִטָּא
שִׁירוּתָא דְשָׁבַע, אָרִימוּ תַרְוִוִּיָּהוּ יְדִיָּהוּ עַל יְדֵי דְאַהֲרֹן. (וּמִנְלֵן דְּמִידָא דְתַרוּוִּיָּהוּ יָד
מִכַּל חַד נָטִל וְלֹא יִתִּיר) דְּכִתִּיב וַיִּקַּח מִיָּדָם, תַרְוִוִּיָּהוּ הָווּ, וְלֹא יִתִּיר. כִּינּוֹן דְּאִיָּהוּ קָבִיל
מִיָּדָם (ס"א תִּירִי וְלֹא יִדִּיָּהֶם), קָלָא נָפֶק וְאַמֵּר, (מִשְׁלִי יָא) יָד לִיד לֹא יִנָּקָה רָע, דְּכִתִּיב
כִּי בָרַע הוּא. אִיִּיתִי רָע לְעֵלְמָא.

תרגום לעברית

מָה עָשׂוּ? חֲלָקוּ שְׁנִיָּהֶם אוֹתוֹ הִזְהִב, אֶחָד נָטִל שְׁנֵי שְׁלִישִׁים, וְאֶחָד שְׁלִישִׁי. עָמְדוּ כְּנֶגֶד
הַשֵּׁם בְּשֵׁשׁ שָׁעוֹת. עָשׂוּ כְּשִׁפְיָהֶם וְכִשְׁפּוֹ בְּלִטְיָהֶם בְּכִשּׁוּף שֶׁל הַפָּה. כִּינּוֹן שְׁהִגִּיעָה
רֵאשִׁית הַשָּׁעָה הַשְּׁבִיעִית, שְׁנִיָּהֶם הָרִימוּ יְדֵיָּהֶם עַל יְדֵי אַהֲרֹן, (וּמִגִּין שְׁמַהֲיָד שֶׁל שְׁנִיָּהֶם
נָטִל יָד אַחַת וְלֹא יוֹתֵר, ') שְׁכָתוֹב וַיִּקַּח מִיָּדָם. שְׁנִיָּהֶם הָיוּ וְלֹא יוֹתֵר. כִּינּוֹן שְׁהוּא קָבִיל
מִיָּדָם (שְׁתִּים, וְלֹא יִדִּיָּהֶם), יִצָּא קוֹל וְאַמֵּר, (מִשְׁלִי יָא) יָד לִיד לֹא יִנָּקָה רָע, שְׁכָתוֹב כִּי
בָרַע הוּא. הִבִּיא רָע לְעוֹלָם.

טקסט הזוהר

רָזָא דְּמִלָּה. אִינּוֹן רְשָׁעִים חֲיִיבִין חֲרָשִׁין בְּנוֹי דְּבִלְעָם חֲיִיבָא, בְּנֵי בְנוֹי דְּלָכֹן רְשִׁיעָא, חָמוּ
דְּכוּס שֶׁל בְּרָכָה בִּימִין אִיָּהוּ, וּמִן יְמִינָא אֶתְקַף תְּדִיר. (ס"א יִתִּיר) אָמְרוּ, אִי יָהּא בְּסִטֵּר
דָּא, הֵהוּא רִישָׁא דִּימִינָא, הָא תוּקָפָא דִּילָן כְּדָקָא יָאוֹת.

סוד הדבר - אותם החוטאים הרשעים מכשפים בני בלעם החוטא, בני בניו של לבן הרשע, ראו שכוס של ברכה היא בימין, ומהימין מתחזקת תמיד (יותר), אמרו, אם יהיה בצד הזה אותו ראש של הימין, הרי העצמה שלנו כראוי.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"ב ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

כיון דמטא שבע שעתין דיומא, יתבו ליה לאהרן מיד. אי איהו הוה אמר לון שוו ליה בארעא בקדמיתא, ואנא אטול, לא הוה יכלין בחרשייהו כלום, אלא מידם נטל. וקרא מתרעם ואמר, ויקח מידם, חמו מה עבד אהרן גבר נביאה גבר חכים, לא ידע לאסתמרא, דאילו נטיל מארעא, כל חרשין דעלמא לא הוה יכלין לאצלחא. אבל במה אצלחו בעובדא דא, בגין דויקח מידם ולא מארעא. (שמות לב) ויצר אותו בחרט, לאו במה דחשבין בני נשא, דעבד ציורין במחוגה, או במלה אחרא. אלא אתא קרא לאוכחא מלה, דאהרן לא ידע לאסתמרא. אילו כד נטל מידיהו, הוה שדי לארעא, ואף על גב דיטול ליה לבתר, לא הוה

תרגום לעברית

כיון שהגיע שבע שעות של היום, נתנו לו לאהרן מיד. אם הוא היה אומר להם שימו אותו בארץ בתחלה ואני אטל - לא היו יכולים בכשפיהם לעשות כלום. אלא נטל מידם. והכתוב מתרעם ואומר, ויקח מידם. ראו מה עשה אהרן איש נביא, איש חכם, שלא ידע להשמר. שאלו נטל מן הארץ, כל כשפים שבעולם לא היו יכולים להצליח. אבל במה הצליחו במעשה הזה? משום שויקח מידם, ולא מן הארץ. ויצר אתו בחרט. לא כמו שחושבים בני אדם שעשה ציורים במחוגה או בדבר אחר. אלא בא הכתוב להוכיח את הדבר, שאהרן לא ידע להשמר. אלו כשנטל מידיהם היה זורק לארץ, ואף

על גב שֶׁאַחַר כֵּךְ יִטַּל אוֹתוֹ, אֲזִי לֹא הָיָה מִצְלִיחַ הַמַּעֲשֶׂה הָרַע הַזֶּה. אֲבָל בְּכָל הָיָה סִיּוּעַ
רַע, שֶׁלֹּקַח זָהָב וְטָמְנוּ מִהָעֵין, רַע אַחֵר רַע. מַה זֶה וַיִּצַּר אוֹתוֹ בַּחֲרֹט? שֶׁשָּׁם אֶת כָּל הַזָּהָב
בְּכִיס אֶחָד וְנִשְׁמַר מִהָעֵין, וְאִזּוֹ הִכַּל עָלָה לְמַעֲשֶׂה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.